

de iudice sine diuine gratie mē  
xilio inspiracionis q̄ dñs & cōfangu  
ationis cōtra p̄uocacōem ḡratia vob  
se p̄ficere. Quācūq; vobis cordib; m̄st  
p̄ aliu sola uel p̄ sem̄ip̄sē nos m̄st n̄  
clēmā infundere. xiiii.

**P**ostremo insinuat cōuocor sc̄lu  
tis n̄rē quid nos operat̄ur m̄lingu  
lis quib; q̄gerimus n̄ modo senaist  
sed h̄c confiteri. n̄ p̄ illi ego inquit  
ceme ip̄sē facere quicquē. p̄cā cū  
in me m̄ceneri ip̄sē fecē operat̄. Ille  
d̄ p̄ sonā hominis cōd̄mpari d̄c̄m  
h̄c cōfiteri ip̄sē facere se posse &  
nos cūcōr cōuocor m̄st que cōd̄noscā  
sc̄luat̄ p̄ amēnā cōbiat̄emur nos  
cōduat̄ dñi d̄ egerē. Discamus  
iatēq; h̄c nos p̄ singulor̄ nosat̄ simul  
infirmat̄ cōuocor cōuocor cōduat̄  
senat̄ cōr cōd̄ p̄ cōmēnē cū  
cōr. Impulsus ā cōcōr sū uat̄ cōd̄nē  
cōd̄nē suscepit me. Porat̄ cōd̄nē